

[Rahbæk Møller]

indgrebet 16 mia kr. Når man tænker på, hvor meget regeringen plejer at undervurdere underskuddet, lyder det langtfra betryggende.

Nu kommer så dette indgreb, der på den ene side er alt for svagt til virkelig at rette op på den skæve udvikling og på den anden side rammer lige netop dér, hvor regeringen plejer at ramme. Især kommunerne skal igen holde for. Dette punkt vil jeg ikke uddybe nærmere; det vil vores ordfører på området, hr. Agerschou, gøre senere. Jeg kan dog ikke lade være med at tænke på, om regeringen, efter at have grebet ind over for kommunernes anlæg af cykelstier og rensningsanlæg, fortsat planlægger bygning af en fast forbindelse over Store Bælt.

Et indgreb, som SF ville have medvirket til, havde set helt anderledes ud. Det ville have indeholdt en afgiftsbuket af samme art som den foreslåede, endda højst sandsynligt større, men det ville også have indeholdt en social genopretning, og det ville have indeholdt indgreb mod de bedrestillede forbrug, både i form af skatteforhøjelse for netop denne gruppe og i form af en omlægning af pengepolitikken, så kreditinstitutionerne ikke flød med penge til udlån. Det ville have indeholdt skridt til en bedre fordeling af arbejdet, og det ville have indeholdt en aktiv strukturpolitik og en satsning på forskning og udvikling. Det ville med andre ord have været et indgreb med et helt andet perspektiv og med en helt anden fordeling.

Og her er vi ved sagens kerne: det er ikke SFs skik at stemme pakkevis. Ved andre indgreb har vi stemt for de ting, vi fandt gode, selv om vi var imod indgrebet som helhed. Men afgifter skal nu engang betales, og de skal også betales af dem, der hidtil alene har måttet bære byrderne ved regeringens politik. Derfor må vi stemme imod disse afgiftsforhøjelser, selv om vi erkender deres positive sider, og selv om vi i en anden sammenhæng selv ville have kunnet foreslå dem.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Niels Helveg Petersen havde jo allerede lejlighed til i formiddags at præcisere, hvorledes det radikale venstre ser på dette indgreb, men jeg skal gerne kort gentage det. Vi støtter et indgreb nu, fordi vi mener, det er nødvendigt af hensyn til den bedring, der har været bl.a. i arbejdsmarkedssituationen.

Det er klart, at når flere kommer i arbejde, skal forbruget stige. Fra at få i nogle tilfælde oven i købet nedsatte arbejdsløshedsdagpenge går de over til at få fuld løn for det arbejde, de præsterer, og det er jo en ret betydelig fremgang, der har været i beskæftigelsen; den er vel oppe i nærheden af de 150.000 nu.

Det er klart, at det medfører et øget forbrug, et øget forbrug, som det danske samfund ikke kan klare i øjeblikket, fordi vi har et betalingsbalanceproblem. Derfor står vi bag, at der skal ske et indgreb nu, men jeg gør også lige opmærksom på nogle af de indvendinger, vi er kommet med.

Det er lige så oplagt, at det er helt nødvendigt – det er i sidste øjeblik i mange tilfælde – at vi forbedrer miljøet, og derfor kan vi under ingen omstændigheder støtte indgreb mod miljøet.

Det er også nævnt, at en del af indgrebet består i at bremse det byggeri, som kommunerne har sat i gang, i nogle tilfælde i hvert fald fordi der skulle være valg, men man kan ikke bremse et allerede igangværende byggeri, det er man nødt til at færdiggøre, og derfor er det ingen særlig god og gennemtænkt idé at lægge afgift på igangværende byggeri. Derimod er det udmærket at lægge en ekstra afgift på byggeri, som kommunerne har planlagt.

I mange tilfælde er det naturligvis udmærkede foranstaltninger eller i hvert fald foranstaltninger, som vil komme en del mennesker til gode, men de er ikke velbegrundede netop nu i betragtning af overophedningen på arbejdsmarkedet. Jeg tror, at det var fagforeningerne og entreprenørerne, der i skøn enighed triumferende kunne meddele, at de nu havde sprængt lønrammen, og det gør man kun i tilfælde af, at der er overophedning på arbejdsmarkedet inden for et bestemt område.

Jeg skal herefter i fortsættelse af dette, idet jeg stadig væk henviser til enkeltheder i hr. Niels Helveg Petersens indlæg i formiddags, komme med nogle bemærkninger om de enkelte lovforslag, som vi her behandler, og jeg vil begynde med lovforslaget om benzin.

Hvis jeg ikke husker galt, er det netop socialdemokratiet, der har henvist til, at det øgede forbrug for de velhavende bl.a. har bestået i, at de har købt nye biler, og derfor forstår jeg simpelt hen ikke hr. Camres mærkelige teori om, at et indgreb, der langer ud